

ÕEL TÖÖPUUDUST POLE

Annika Poldre artikkel

26.veebruar 2009, Maaleht

Õel pole tööpuudust karta

Lasteõde Liidia Roolaid peab õdede õpetamisel tähtsaks, et palju toodaks näiteid elust enesest, sealhulgas ka videomaterjali, sest raamatutest ei saa tegelikkusest alati tõetruud ettekujutust.

Mis viis teid õeametit õppima?

Kui käisin TÜ Kliinikumis enne gümnaasiumi lõppu tervisekontrollis, nägime emaga valgetes kitlites tudengeid ning ema küsis, kas mina ei tahaks sellist ametit õppida, mis on nii tänuväärne ja lugupeetud.

Mulle tundus see ilmvõimatu, sest meditsiin oli minu meelest keeruline ja vastutusrikas. Aga mu ema töötab samuti haiglas, ta julgustas mind. Arstiks õppima minekut pelgasin pika õppeaja pärast. Läksingi pärast gümnaasiumi Tartu Tervishoiu Kõrgkooli õenduseriala tudeerima.

Miks hakkasite just lasteõeks?

Laste neuroloogiasse sattusin kliinikumi töölevärbamisoskonna kaudu. Esiti pelgasin Tartu Ülikooli Kliinikumi lastekliiniku osakonna neuroloogia osakonda, kuna tegu on närvihaiguste all kannatavate lapspatientidega ning töö võib kohati nii füüsiliselt kui vaimselt raske olla. Sealse vanemõega kohtudes muutsin oma arvamust aga kardinaalselt ning ei kahetse seda. Lapsed annavad energiat, kuigi paljud võivad vastupidist väita. Töö lastega on väga loov. Ões peab olema killuke lapselikkust, et oma hoolealuseid paremini mõista.

Tartu Ülikooli Kliinikumi lasteõde Liidia Roolaid teab, et selle töö tegijas peab leiduma killuke lapselikkust.

Mida olete tööl juurde õppinud lisaks koolis õpitule?

Üks, mida saab alati esile tuua, on paranev suhtlemisoskus. Seda koolis otseselt ei õpetata.

Kui ise oleksite tulevaste õdede õpetaja, mida peaksite õpetamisel tähtsaks?

Õpetamise kiirust ning sisukust. Vaja oleks palju näiteid elust enesest ning videomaterjali, sest raamatutest ei saa alati tõetruud ettekujutust. Hea oleks ka tehnika ning praktiliste materjalide kättesaadavus.

Õppejõuna sooviksin, et minu töö tulemusena oleksid õpilased julged küsima, ettepanekuid tegema ning analüüsivalt mõt-leva.

Õe elukutse pole kunagi ühenäoline.

Väidetavalt on õe roll ja vastutus aina suurenenud. Kas olete selle väitega nõus?

Olen sellega 100% nõus. Eks mul endalgi ole selle ees teinekord hirm. Teadmine, et kõik tehtud toimingud määravad kellegi paranemist või elu, paneb südame põksuma. Kuid seda on tarvis, et ei tekiks lohakusvigu. Vanemõed juhivad enamasti suurelt jaolt terve osakonna tööd.

Missugused iseloomuomadused on õe tööks vajalikud?

Kohusetundlikkus, hoolimine rahva tervisest, kannatlikkus, heatahtlikkus, suhtlemisoskus ja elementaarne viisakus, nii võõr- kui emakeeleoskus kõnes ja kirjas, innovatiivsus ning altruistlikkus.

Milline on hea õde?

Hea õde peab olema eetiline, aus nii enda kui teiste vastu, kohusetundlik, tolerantne, empaatiline, uuenduslik, paindlik, energiline ja positiivne, alati abivalmis, tundma huvi meditsiini ja inimeste vastu, koostööaldis ning hea suhtleja.

Kas soovitaksite seda elukutset ka oma heale sõbrannale?

Tegelikult mu hea sõbranna tuligi minuga koos õppima, kuid hiljem leidis, et see pole siiski tema kutsumus.

Kindlasti soovitaksin seda inimesele, kelles näen n-õ õelikku hoiakut. Praegusel ajal on ehk parim see, et tegu on igal pool vajaliku ametiga, seega pole tööpuudust karta. See elukutse teenib ühiskonda, tagab selle heaolu, õde näeb endast nõrgemaid, oskab õpetada tervislikku mõtteviisi.

Õe elukutse pole kunagi ühenäoline, alati on võimalik muuta töövaldkonda, kui teatud tegevusala on end ammendanud.

**Alati on võimalik muuta
töövaldkonda, kui teatud
tegevusala on end
ammendanud.**